

Jsme skálou, příbojem i pouští jsme dětmi modrozlatých cest
nejsme větší než kapky vody z moří
jsme život co tak hoří v našich srdcích snem našich cest.
A kolem nás svět miliónů očí ten nám vidí přímo do duší
tam někde nad je jeho moudrej kočí
co my jsme v něm a on je v nás, to všechno má svůj řád.
Je otázkou jak život budem brát
než přijde vlna a odplaví náš čas
než naše stopy se v mořích rozpustí
poslední slova nám budou tichem znít a pak už nic.
Láska je cíl co z bludiště vyvádí jež nás svírá a dusí v obětí
a tajemství co k životu nás svádí
a je věčný dokud žijem, dokud z nás není stín.
Je otázkou jak život budem brát